

forekom mig saa klart, at der ikke var nogen Opfordring for mig til, jeg havde nær sagt, at studere selve Spørgsmaalet; men efter den Foranledning, Forhandlingerne have givet, og efter de Bemærkninger, Udvalget har gjort, skal jeg nu tillade mig at meddele følgende Oplysninger. I Aaret 1805, da Kvarantænevæsenet i Helsingør blev særlig ordnet, blev der tillagt Formanden, det expedierende Medlem af Kommissionen, 4 pCt. af Indtægterne, og dette har efter Regnskaberne udgjort mellem 800 Rbd. og 1,300 Rbd. aarlig. Saaledes henstod Sagen i længere Tid, indtil det under 25de Jan. 1831 blev fassat, at istedetfor 4 pCt. af Kvarantæneindtægten skulde Vedkommende have en fast Løn af 400 Rbd. aarlig. Denne Løn har Etatsraad Dirik næsbrudt oppebaaret siden den 14de Aug. 1833, under hvilken Dato han ved en kongelig Ordre blev beordret til at tiltræde Kvarantænekommissionen, og der kan selvfølgelig ikke nu være Tale om vilkaarligt at tage denne Indtægt fra ham. Beskaffenheden af Forholdet har dernæst undergaaet to meget stærke Prøvelser, nemlig, ved Normalreglementet, der strax efter Christian den 8des Thronbestigelse blev fassat, og som udkom i 1841; deri siges der: For det expedierende Medlem af Kommissionen 400 Rbd.; men saa tilføies der — man vil see det ophlyst Pag. 126 — at Lønnen — det er netop dette Ord, der bruges — til det expedierende Medlem skal ned sættes til 200 Rbd., det vil sige: saalænge den nuværende Embedsmand beklæder dette Embede, beholder han de 400 Rbd., men naar han afgaaer, skal hans Eftermand have 200 Rbd. Overensstemmende dermed er der affattet et særligt Reglement for Kvarantænevæsenet, som er dateret 4de Decbr. 1844, og som findes i Budgettet for Finantsaaret 1845, Udgiftsbilag 7, pag. 130, hvor der siges, at Lønnen for det expedierende Medlem er normeret til 200 Rbd., aldeles overensstemmende med det almindelige Normalreglement; imidlertid er Lønnen opført med 400 Rbd. — og har altsaa erholdt en ny Stadsfæstelse — idet der tilføies, at den nuværende Embedsmand vel har dette Bølsb, men at det Normale skal være 200 Rbd., hvor til det ved Balance skal ned sættes. Dernæst findes i Finantsloven for 1850—51 Udgiftsbilag 10,

Finantsministeriet, Udgifterne ved Kvarantænekommissionen, opført et det expedierende Medlem tillagt Bølsb af 400 Rbd., og der er tilføiet: „Disse 400 Rbd. ville ved indtrædende Vakance bespares“, og i Overensstemmelse dermed er der ved Ansættelsen af en ny Politimester i Helsingør paalagt ham paa Anfordring at overtage Forretningerne uden nogen som helst Godtgjorelse. Altsaa med andre Ord: Der har bestaaet et Embede, som har været tillagt en Lønning af 400 Rbd.; men man har fundet, at denne kunde ned sættes til 200 Rbd. ved indtrædende Vakance, og det er opført saaledes baade i det almindelige Normalreglement og i det særlige Reglement for Kvarantænevæsenet; derefter er man kommen til den Erkjendelse, at dette Embede kunde bestyres aldeles uden Godtgjorelse, og idet Embedet i Budgettet for 1850 og i alle paafølgende Budgetter fremdeles er opført med 400 Rbd. som Løn til den, der beklæder samme, er det steet med den Tilføining, at Lønnen er personlig, og at den i Tilfælde af Vakance skal bortfalde. Jeg kan ikke tænke mig et Netsforhold, der er simplere og klarere end dette: Etatsraad Dirik beholder de 400 Rbd., han har fra Kvarantænevæsenet, saa længe han er i denne Stilling, og efter den Tid bortfalde de aldeles. Som en Følge deraf kan hverken jeg eller Etatsraad Dirik have Noget imod, at man lader Alderstillet bortfalde; thi da er det for tredje Gang stadfæstet, at disse 400 Rbd. ikke kunde fratages ham, thi da Gageforandringen kun kan indtræde med hans Samtykke, og dette paa den ene Side er betinget af Erhøvelse af Alderstillet og paa den anden Side af, at disse 400 Rbd. bringes til Afgang, saa blive de 400 Rbd. staaende, naar man lader Alderstillet bortfalde. Ved kongelig Ordre at fritage ham for at beklæde det omhandlede Embede, efterat han havde samtykket i den forandrede Ordning, er Noget, som jeg ikke vil forsøge at kvalificere. Jeg skal principalt holde paa Lovforslaget; men jeg skal in subsidium ubtale, at dersom man vedtager det af Udvalget under Nr. 1 stillede Endringsforslag, og Forholdet bliver ordnet derefter, vilde hverken jeg eller nogen paagjældende Minister kunne see sig berettiget til at borttage de 400 Rbd., som der-